

Datum

2023-02-06

Vår referens

Lisbeth Gyllander Torkildsen

Avdelningschef

lisbeth.gyllandertorkildsen@malmo.se

Tjänsteskrivelse**Remiss från Utbildningsdepartementet - Statens ansvar för skolan
GYVF-2023-159****Sammanfattning**

Gymnasie- och vuxenutbildningsnämnden har fått möjlighet att yttra sig över betänkande av *Utredningen om ökat statligt ansvar för skolan* (SOU 2022:53). Utredningens uppdrag har varit att ta fram ett beslutsunderlag som kan skapa förutsättningar för ett statligt huvudmannaskap eller stärkt statligt ansvar för skolan. I utredningen har alla skolformer utom förskolan ingått.

Utredningen lämnar inga skarpa förslag eller författningsförslag, utan bedömningar. Innan bedömningar eventuellt kan realiseras krävs ytterligare utredning. Utredningen tar inte ställning till om skolan ska förstatligas, utan beskriver hur detta kan göras.

Gymnasie- och vuxenutbildningsnämnden utgår från att utredningens bedömningar utreds vidare och remitteras på nytt som förslag, i den mån det finns avsikt att förverkliga dem. Detta antagande grundas på den terminologi som betänkandet använder. Bedömningar kommenteras därför inte i yttrandet.

Förslag till beslut

1. Gymnasie- och vuxenutbildningsnämnden godkänner förvaltningens förslag till yttrande över remiss av betänkandet *Utredningen om ökat statligt ansvar för skolan* (SOU 2022:53) och överlämnar detsamma till kommunstyrelsen.

Beslutsunderlag

- Följebrev Remiss från Utbildningsdepartementet - Statens ansvar för skolan - ett besluts- och kunskapsunderlag
- Remiss från Utbildningsdepartementet - Statens ansvar för skolan - ett besluts- och kunskapsunderlag (SOU 2022:53)
- Statens ansvar för skolan - ett-besluts- och kunskapsunderlag volym 1 (SOU 2022:53)
- Statens ansvar för skolan - ett-besluts- och kunskapsunderlag volym 2 (SOU 2022:53)
- G-Tjänsteskrivelse GVN 2023-02-24 Yttrande över remiss från Utbildningsdepartementet Statens ansvar för skolan – ett besluts- och kunskapsunderlag (SOU 2022:53)
- Förslag till yttrande över remiss från Utbildningsdepartementet Statens ansvar för skolan – ett besluts- och kunskapsunderlag (SOU 2022:53)

Beslutsplanering

Gymnasie- och vuxenutbildningsnämndens arbetsutskott 2023-02-15

Gymnasie- och vuxenutbildningsnämnden 2023-02-24

Beslutet skickas till

Kommunstyrelsen

Ärendet

I betänkandet *Utredningen om ökat statligt ansvar för skolan* (SOU 2022:53) presenteras utredningens uppdrag om att ta fram ett beslutsunderlag som kan skapa förutsättningar för ett statligt huvudmannaskap eller stärkt statligt ansvar för skolan. I utredningen har alla skolformer utom förskolan ingått.

Sammanfattning av utredningen

Regeringen beslutade den 22 december 2020 om en särskild utredning om ökat statligt ansvar för skolan (U 2020:07). Utredningens slutbetänkande överlämnades till regeringen i oktober 2022.

Beslutsunderlaget från utredningen lämnar inga skarpa förslag eller författningsförslag och innan bedömningarna eventuellt kan realiseras krävs ytterligare utredning. Utredningens uppdrag är inte att ta ställning till om skolan ska förstatligas, utan beskriva hur detta kan göras. Vid överlämnande av beslutsunderlaget blir det beslutsfattarnas uppgift att avgöra om ett förstatligande eller ett ökat statligt ansvar för skolan ska tas vidare, och i så fall på vilket sätt. Utredningen förtydligar att förstatliga skolan eller stärka statens ansvar skulle främst bli en styrnings- och strukturreform, som inte primärt avser skolans inre arbete. Syftet är att ge bättre förutsättningar för en mer likvärdig skola av hög kvalitet. Trots att utredningens uppdrag är av styrnings- och struktur-karaktär är det alltså viktiga utgångspunkter att undervisningen och eleverna ska stå i centrum vid en eventuell förändring av skolsystemet. Utredningen beskriver två alternativ för att utveckla ett nytt skolsystem. I båda alternativen skiljs ansvaret för skolsystemet, härafter be-nämnt systemansvar, och ansvaret som huvudman.

Alternativ 1 – ett fullgånget förstatligande med statligt huvudmannaskap för skolan

I det första alternativet, med ett fullgånget förstatligande av skolan, har staten både systemansvar och huvudmannansvar. I ett sådant statligt skolsystem skulle staten få dubbla roller. Systemansvaret omfattar i detta alternativ alla huvudmän, både offentliga och fristående skolor, samt komvux medan huvudmannaskapet rör de offentliga skolorna och komvux. Systemansvaret innefattar ansvaret för tilldelning och fördelning av ekonomiska resurser, för obligatoriska kvalitetsdialoger med efterföljande kapacitetshöjande stöd samt för professionsutveckling och kompetensförsörjning till skolan. Nedan presenteras förändringar utifrån detta alternativ.

Systemansvaret – alternativ 1:

- fastställande och fördelning av ekonomiska resurser till skolan
- ansvar för en effektiv planering och dimensionering av utbildning i olika skolformer för att säkra likvärdighet och effektivitet i skolsystemet
- ett samlat ansvar för utredning och beslut om mottagande av elever i grundsärskola och gymnasiesärskola
- ett ökat kapacitetshöjande stöd till huvudmän, skolor och verksamheter, både offentliga och fristående, med utgångspunkt i obligatoriska kvalitetsdialoger

- ett förstärkt stöd till professionsutveckling och insatser för strategisk kompetensförsörjning till skolan.
- ökad betoning på uppföljning och utvärdering av skolsystemet och av skolreformer
- ett övergripande ansvar för att samordna frågor om digitalisering och effektiva IT-lösningar bland annat för skolans administration.
- kommunerna bör i sin roll som hemkommuner, även vid ett fullgånget förstatligande, ha ett fortsatt ansvar för skolskjuts, samordning av insatser vid problematisk frånvaro, det kommunala aktivitetsansvaret och den uppsökande verksamheten för individer i behov av komvux.

Staten har också i detta alternativ ett huvudmannansvar för de offentliga skolorna och komvux. Den statliga huvudmannen tar därmed över samtliga delar av huvudmannaskapet från kommunerna. Det innebär bland annat att staten har ett lednings- och driftsansvar för de offentliga skolorna samt ett arbetsgivaransvar för all offentligt anställd skolpersonal. Den statliga huvudmannen fullgör också statens ansvar att erbjuda och anordna utbildning samt att planera och dimensionera den offentligt anordnade utbildningen. Inom komvux kan huvudmannaskapet vara skilt från lednings-, drifts- och arbetsgivaransvaret om utbildningen bedrivs på entreprenad. Då ligger detta ansvar i stället på de enskilda utbildningsanordnarna. Fristående skolor har fortfarande enskilda huvudmän och ingen förändring sker jämfört med i dag vad gäller lednings- och driftsansvaret samt arbetsgivaransvaret för dessa. Däremot kommer enskilda huvudmän och fristående skolor att påverkas av ett statligt huvudmannaskap, och behöva förhålla sig till statliga skolmyndigheter på nationell och regional nivå i stället för till olika kommuner. Dessutom anser utredningen att det behövs statliga åtgärder för att säkra kapaciteten hos framför allt de små enskilda huvudmännen. Visst ansvar kommer fortsatt att ligga kvar på hemkommunerna även i ett eventuellt statligt skolsystem. Det handlar bland annat om skolskjuts och det kommunala aktivitetsansvaret.

Utredningen föreslår vidare att två nya skolmyndigheter ersätter Skolverket, Skolinspektionen, Specialpedagogiska skolmyndigheten och Sameskolstyrelsen. Den ena myndigheten hanterar statens systemansvar för skolan och arbetar med styrning och stöd både till de offentliga skolorna och till de fristående skolorna. Den andra hanterar huvudmannaskapet för de offentliga skolorna och komvux. Utredningen använder begreppet fullgånget förstatligande för att betona att statens ansvar i det första alternativet går hela vägen och även omfattar huvudmannaskapet för offentliga skolor. Däremot har utredningen valt bort begreppet fullständigt förstatligande eftersom enskilda fortfarande är huvudmän för fristående skolor och det statliga huvudmannaskapet därmed inte är fullständigt.

Alternativ 2 – ett system där staten förstärker sitt ansvar men utan att ta över huvudmannaskapet för skolan

I det andra alternativet föreslår utredningen ett system där staten förstärker sitt ansvar men utan att ta över huvudmannaskapet för de kommunala skolorna och komvux. Därmed behåller kommunerna lednings- och driftsansvaret för de kommunala skolorna och komvux samt arbetsgivaransvaret för all skolpersonal. Inom komvux kan kommunerna, precis som i dag, bedriva utbildning både i egen regi och på entreprenad. Fristående skolor har fortfarande enskilda huvudmän och ingen förändring sker jämfört med i dag vad gäller lednings- och driftsansvaret samt arbetsgivaransvaret för dessa. På samma sätt som i det fullgångna förstatligandet har staten ett systemansvar för såväl kommunala skolor som för fristående skolor och komvux. Systemansvaret kan däremot se lite annorlunda ut i jämförelse med det fullgångna förstatligandet, eftersom det behöver anpassas till att det finns fler huvudmän i detta alternativ.

Det kommer också att uppstå en skillnad i ansvaret för resursfördelningen där kommunerna i olika grad, utifrån de varianter som utredningen skisserar, behåller ett visst ansvar. Avseende skolmyndigheter finns den systemansvariga myndigheten även i detta alternativ, men det finns ingen ny myndighet med huvudmannansvar. Nedan presenteras förändringar inom alternativ två.

Systemansvaret - alternativ två:

- utforma sin samlade styrning så att den stärker skolsystemets kapacitet att tillhandahålla en likvärdig utbildning av god kvalitet. De grundläggande principerna för styrningen bör vara desamma som vid ett fullgånget förstatligande. Det innebär att staten bör se över och vid behov ompröva den nuvarande styrningens inriktning, omfattning och utformning.
- ta ett ökat ansvar för tilldelning och fördelning av resurser.
- främja en effektiv planering och dimensionering av utbildning och ta ett större ansvar för att samordna de olika huvudmännens arbete med att hantera ansökningar, antagning och skolplaceringar.
- ge kapacitetshöjande stöd till huvudmän. Denna uppgift kan bli mer omfattande än vid ett fullgånget förstatligande, eftersom antalet huvudmän och därmed det förväntade behovet av stöd kommer att vara större.
- ge stöd till professionsutveckling och till skolans strategiska kompetensförsörjning.
- ansvara för uppföljning och utvärdering av skolsystemet och skolreformer.
- samordna skolans IT-lösningar och ansvara för IT-system och register som alla huvudmän behöver vara anslutna till. Staten bör även i detta alternativ utarbeta standarder och riktlinjer för skoladministrativa system för att underlätta för huvudmännen och möjliggöra ett effektivt och säkert utbyte av information.
- ansvara för tilläggsbelopp för elever med omfattande behov av särskilt stöd hos alla huvudmän. Systemet med tilläggsbelopp också bör omfatta kommunala huvudmän.
- förstärka finansieringsansvaret för de kommunala huvudmännen. I förhållande till kommunerna kan det ske på ett antal olika sätt, till exempel genom att staten tillämpar samma resursfördelningsmodeller som vid ett fullgånget förstatligande.

Komvux har delvis andra förutsättningar än övriga skolformer och i det andra alternativet finns några fler förslag än vid det fullgångna förstatligandet. Det handlar om att:

- staten bör vidta åtgärder för att höja kvaliteten på och utveckla styrningen av utbildning på entreprenad
- staten bör styra, stödja och stimulera regional samverkan mellan kommuner inom komvux i högre utsträckning än i dag
- staten bör ta ett större ansvar för att nationellt styra och samordna samt stödja vissa utbildningar inom komvux där det finns ett nationellt behov eller intresse.
- staten bör initiera en försöksverksamhet där kommuner organiserar en gemensam antagningsorganisation för hela eller delar av komvux.

Fristående skolor har fortfarande enskilda huvudmän och ingen förändring sker jämfört med i dag vad gäller lednings- och driftsansvaret samt arbetsgivaransvaret för dessa. Men precis som i det fullgångna förstatligandet kan kapaciteten behöva säkras hos små enskilda huvudmän och små kommunala huvudmän.

Utredningen lämnar inga skarpa förslag eller författningsförslag, utan bedömningar. Innan bedömningar eventuellt kan realiseras krävs ytterligare utredning. Utredningen tar inte ställning till om skolan ska förstatligas, utan beskriver hur detta kan göras. Utredningen redogör i sitt beslutsunderlag för två alternativ och lämnar bedömningar i relation till dessa två alternativ.

Förslag till yttrande

Utredningens två alternativ samt gymnasie- och vuxenutbildningsnämndens reflektioner

Utredningen har tagit fram ett beslutsunderlag vilket innebär att den inte lämnat skarpa förslag eller författningsändringar, utan bedömningar. Utredningen beskriver olika alternativ för hur detta kan göras och bedömningar kopplat till de två alternativen som båda innebär ett utökat statligt ansvar. Utredningen anger vidare att om ett förstatligande eller ett ökat statligt ansvar för skolan ska tas vidare kommer det att krävas ytterligare utredningar och författningsändringar. Beroende på vilket alternativ som beslutsfattarna väljer att ta vidare pekar utredningen på ett tidsperspektiv på mellan tio och tjugio år för ett eventuellt införande. Det kan också hända att utredningens slutsatser inte leder till några reformer alls.

En central utgångspunkt i utredningen är behovet av ökad likvärdighet. Likvärdighet i skolan är en vägledande utgångspunkt för gymnasie- och vuxenutbildningsnämnden. Elever ska ha lika tillgång till utbildning och likvärdig utbildning i alla delar av landet. Likvärdighet ur ett elevperspektiv innebär även att utbildningen är kompensatorisk, det vill säga att den uppväger skillnader i elevers olika förutsättningar. Det gör likvärdighet till den i särklass viktigaste drivkraften för samtliga reformer inom skolan.

Gymnasie- och vuxenutbildningsnämnden (GVN) gör bedömningen att utredningens resonerande karaktär och brist på skarpa förslag inte ger tillräckligt underlag för nämnden att ta ställning till förmån för ett av förslagen. Nämndens synpunkter fokuserar därmed på de framlagda alternativen och utredningens bedömningar samt de konsekvenser utredningens bedömningar kan leda till.

GVN är på en generell nivå enig med om att ett eventuellt införande av något av alternativen kräver en politisk samsyn och långsiktiga politiska överenskommelser. Oavsett hur beslutsfattarna på nationellt plan väljer att använda beslutsunderlaget och hur långt de vill gå i att stärka statens ansvar för skolan delar GVN utredningens bedömning om att det behövs en genomtänkt implementering av en eventuell reform.

Yttrandet innehåller endast de avsnitt som berör gymnasie- och vuxenutbildningsnämndens ansvarsområden och där nämnden har synpunkter eller kommentarer. Nedan följer nämndens kommentarer och synpunkter utifrån respektive alternativ och utredningens bedömningar.

Kap 13 och 17 Ekonomiska resurser till skolan

GVN ser flera utmaningar med nuvarande system för resursfördelning utifrån en likvärdighetsprincip kopplat till elevernas behov och förutsättningar. GVN hade välkomnat att det i utredningen redovisades hur stor andel av eleverna i gymnasieskolan som står utanför ett resursfördelningssystem med någon form av strukturerstättning. GVN håller med om de delar i utredningen som fokuserar på att resursfördelningen bör riktas till huvudmän och inte till skolenheter, att den bör vara begriplig, transparent och förutsägbar samt i liten utsträckning ske via riktade statsbidrag. Utredningens bedömning innefattar ett ansvarstillägg för att kompensera för att olika huvudmän har olika ansvar enligt lagstiftningen. Bedömningen innefattar även ett

individtillägg i form av tilläggsbelopp för elever som har omfattande behov av särskilt stöd eller deltar i modersmålsundervisningen. GVN instämmer i utredningens bedömning om att dessa två tillägg behöver utredas vidare.

GVN anser att utredningens bedömningar om vilka principer som bör gälla vid alternativ 1 och en nationell fördelning av resurser till skolan bör utredas vidare.

I utredningen om den ekonomiska styrningen av skolan i alternativ 2 återfinns ett antal bedömningar. Utredningen uppger bland annat att staten bör förstärka sitt ansvar för tilldelningen och fördelningen av resurser till skolan jämfört med dagens system samt att staten bör förstärka sitt finansieringsansvar även för de kommunala huvudmännen. Utredningen listar olika sätt för resursfördelning vilka samtliga kräver ytterligare utredning innan de går att ta ställning till utifrån nämndens perspektiv.

GVN ser det angeläget att utreda vidare frågeställningar kopplade till bland annat hur ett nationellt bidrag ska kunna spegla kommunens struktur och dess programinriktningar samt tydlig-görande kring ersättning kopplat till de olika introduktionsprogrammen och individuellt program inom gymnasiesärskolan. GVN vill lyfta fortsatt utredning kopplat till utredningens bedömning om finansiering som bygger på miniminivåer och konsekvenser för kommunen.

Kap. 14 och stycke 17.4 Lärares och skolledares kompetens i relation till respektive alternativ

Utredningen lyfter flera utmaningar relaterade till kompetensförsörjning och professionsutveckling i dagens system. Dels är kompetensförsörjningen till skolan fördelad på många aktörer, vilket försvårar huvudmännens strategiska arbete med att säkra kompetens. Dels är lärares och rektorers möjligheter till professionsutveckling beroende av skilda huvudmäns kapacitet att erbjuda kvalitativ kompetensutveckling. Större kommuner, som exempelvis Malmö stad med sin närhet till Malmö universitet, har andra möjligheter att erbjuda en kompetensutveckling av hög kvalitet än mindre kommuner.

Myndigheten med systemansvar för skolan, vilken återfinns i båda förslagen, föreslås få till uppgift att säkerställa att det finns ett utbud av kompetensutvecklingsinsatser av hög kvalitet för lärares och rektorers professionsutveckling. Utredningen lyfter fram att staten bör bygga vidare på professionsprogrammet ramverk. Malmö stad har tidigare ställt sig positiv till ett nationellt professionsprogram där staten ska ta ett tydligt ansvar för rektorers, lärares och förskollärares professionsutveckling (diarienummer STK-2021-1059). Regeringen har under 2022 också tagit flera steg mot ett införande av ett nationellt professionsprogram.

GVN delar utredningens bedömning att ett nationellt professionsprogram för rektor, lärare och förskollärare kan bidra till en mer likvärdig professionsutveckling liksom att staten bör fokusera på att säkra insatser för den kompetensutveckling som syftar till att öka nämnda professioners yrkesskicklighet.

I utredningen beskrivs hur staten bör verka för att öka lärar- och rektorsprofessionernas inflytande över och ansvar för sin professionsutveckling. Inflytandet bör gälla såväl för professionen som helhet som för individen. GVN önskar ett förtydligande av vilka konsekvenser förslaget kan få för likvärdigheten.

GVN delar utredningens bedömning att de kunskaper och erfarenheter lärare utvecklar i

professionsutvecklande insatser bidrar till utveckling av undervisningen. Utredningen rekommenderar att staten dels främjar lärares deltagande i undervisningsutvecklande forskning och utveckling, dels bidrar till att fler lärare får möjlighet att delta i praktisknära forskning eller annan systematisk utveckling av undervisningen. GVN instämmer och gör bedömningen att försöks-verksamheten för praktisknära forskning (ULF) skapar förutsättningar för utvecklade samarbeten mellan huvudmän och lärosäten.

Den kommunala vuxenutbildning (komvux) ingår idag endast i begränsad omfattning i forskningsstudier. GVN delar utredningens bedömning att samtliga aktörer som ansvarar för eller samverkar om forskning och utveckling i skolan, bör uppmärksamma komvux i högre utsträckning än i dag.

GVN ser fördelar med bedömningen att stöd för systematisk kollegial utveckling, utprovning av undervisningsmetoder och dokumentation av dessa byggs in i professionsprogrammet. Enligt utredningens förslag bör myndigheten med systemansvar fokusera sitt stöd och sina främjande insatser för det systematiska undervisningsutvecklande arbetet på huvudmän och skolenheter med svaga förutsättningar för detta. GVN bedömer att ett stöd som fokuseras enligt förslaget kan skapa förutsättningar för likvärdig utbildning för elever oavsett huvudmannens storlek eller geografiska placering.

Utredningen bedömer att staten bör säkerställa att lärare inom komvux har kunskap om vuxnas lärande och didaktisk kompetens för att undervisa vuxna. Lärosäten med examenstillstånd för ämnes- och yrkeslärarutbildningar bör inom dessa utbildningar förbereda alla studenter för att undervisa inom komvux. GVN instämmer i utredningens bedömning och vill lyfta fram vikten av att lärosätena utökar antalet VFU-placeringar inom komvux och möjliggör för studenter med olika utbildningsvägar att inom ramen för utbildningen genomföra VFU-perioder på komvux.

GVN vill lyfta att både kompetensfrågor och arbetsmiljöfrågor är av vikt för att både attrahera ny personal och att få lärare och rektorer att vilja stanna kvar i yrket.

GVN instämmer i utredningens beskrivning att vid ett fullgånget förstatligande med statligt huvudmannaskap, bör den statliga huvudmannen vara ensam arbetsgivare för all personal på skolan. GVN instämmer vidare i utredningens bedömning att det således är viktigt att utreda vidare vilka anställda i kommunerna som bör omfattas av en eventuell verksamhetsövergång. Vidare finns det många oklara frågor kring arbetsrätten. Det är centralt att eventuella framtida utredningar analyserar arbetsrättsliga konsekvenser av förslaget.

Kap. 15 Statligt huvudmannaskap för offentliga skolor och komvux

Den stora skiljelinjen mellan utredningens två alternativ handlar om det statliga huvudmannaskapet. GVN instämmer i att ett fullgånget förstatligande med statligt huvudmannaskap för skolan skulle kunna möjliggöra en renodling av ansvar och därmed ge bättre förutsättningar för att uppväga skillnader mellan skolor och verksamheter i olika kommuner. Myndigheten med huvudmannaansvar förväntas också kunna hålla en jämnare kapacitet och skapa mer likvärdiga förutsättningar än flera kommunala huvudmän. Det bör även vara lättare för myndigheten att samla och upprätthålla kompetens, tillgodose olika samhällsintressen samt uppnå stordriftsfördelar, vilket är faktorer som kan öka likvärdigheten.

Alternativ 1 med ett fullgånget statligt övertagande skulle innebära att staten också tar över

arbetsgivaransvaret för alla anställda i offentliga skolor. GVN instämmer i utredningens beskrivning att vid ett eventuellt fullgånget förstatligande med statligt huvudmannaskap bör den statliga huvudmannen vara ensam arbetsgivare för all personal på skolan. Nämnden instämmer i utredningens förslag om att det är viktigt att utreda vidare vilka anställda i kommunerna som bör omfattas av en eventuell verksamhetsövergång. Det finns många oklara frågor kring arbetsrätten. Det är av vikt att eventuella framtida utredningar analyserar arbetsrättsliga konsekvenser av förslaget.

Utredningen påpekar att det finns nackdelar med ett statligt huvudmannaskap, något som GVN instämmer i. Det finns en risk att det blir svårare att anpassa utbildningen till lokala förutsättningar och att dagens flexibilitet minskar. En stor statlig huvudmannorganisation kan också bli trög och byråkratisk. Genom ett statligt huvudmannaskap frikopplas skolan även från andra viktiga medborgarnära processer i kommunen, och samverkan kan försvåras åtminstone under en övergångsfas. Det medborgerliga inflytandet via lokalpolitiker riskerar att försvinna och kommunernas politiska inflytande kommer att påverkas.

Ett statligt huvudmannaskap innebär även många praktiska svårigheter, varav lokalfrågan är en av de största. Sammantaget skulle förändringar av den här typen få stora konsekvenser såväl för kommunsektorn som för staten, och inte bara påverka skolsektorn utan många andra politikområden. GVN instämmer i utredningens förtydligande att eftersom ett statligt huvudmannaskap för komvux innebär att kommunal vuxenutbildning upphör bör en större genomgripande översyn av skolformen övervägas.

GVN instämmer vidare i utredningen att staten bör vidta åtgärder för att höja kvaliteten på och utveckla styrningen av utbildning på entreprenad. Utifrån utredningens förtydligande att staten bör styra, stödja och stimulera regional samverkan mellan kommuner inom komvux i högre utsträckning än i dag ser GVN att här behövs ytterligare utredning för att se hur ett förstatligande påverkar samverkan med externa aktörer.

Ansvariga

Anneli Schwartz Förvaltningschef